

Ludovik Puš :

Naša pesem in — radio

(Konec).

Naša dežela pa, ki se lahko ponaša z velikim številom zelo dobrih zborov, je čisto ob stran potisnjena. Zaradi tega so pa tudi pevske oddaje enolične, v njih ni zdrave svežosti, ker se od sodelujočih ne more pričakovati toliko navdušenja, saj jim s pogostimi nastopi pred mikrofonom preide petje v radiu v navado, ki pevskega izvajanja ne more koristiti. Mnenja smo, da bi pri našem malem narodu morala biti naša radio-postaja zrcalo narodne pevske kulture, ki je gotovo znatna in upoštevanja vredna. Narodna pevska kultura pa ne cvete samo v mestu in niti ne v prvi vrsti v mestu, marveč po deželi. Koliko prijetne spremembe bi prineslo sodelovanje pevcev iz posameznih predelov naše ožje domovine!

Vem, kako bi se postaja opravičila: načrt, ki ga predlagaš, je neizvedljiv iz finančnih razlogov. Prav resno je treba upoštevati ta ugovor, vendar se dà z dobro voljo začuda veliko doseči, doseči celo preko finančnih ozirov. Požrtvovalnost naših pevk in pevcev je uprav obćudovanja vredna, posebno če gre za takle nastop. S to požrtvovalnostjo bi se dala premagati marsikaka ovira, ki se zdi sicer nepremagljiva. Nekaj bi seveda morala žrtvovati tudi postaja, saj žrtvuje tudi za druge stvari; ta žrtev bi pa nikakor ne bila postaji v škodo. Nikakor tudi ne mislimo, da bi se nastopi podeželskih pevcev in zborov vršili prepogosto, na vsak način bi se pa vršiti morali!

Kaj pa bi bilo treba ukreniti, da bi bili nastopi res dobri in lepi? Jasno je, da je brezpogojno treba jamstva, da bo nastop kar se da dobro pripravljen. Ne gre, da bi tako važna ustanova, kakor je radio, rinila v svoj program začetniške ambicije, dostojnega nastopa nezmožne in slabo pripravljene zборе in pevce. Zato bi bila potrebna pred nastopom kontrola po glasbeniku, ki bi bil pooblaščen oceniti zmožnost zbora, njegovo pripravljenost in vse, kar je z dobrim nastopom v radiu v zvezi. Treba bi bilo že takoj pri določitvi zbora za nastop do polankosti pomagati pri sestavi sporeda, svetovati glede izbire pevskih točk, ki naj bodo zboru primerne, in na ta način sodelovanje uravnati v neko glasbeno — kulturno smer, ki bi jo zasledovali vsi zbori v gotovem razdobju. Priprave, sporedi in nastopi v radiu bi morali biti vzorni in bi morali zborom služiti za zgled, kako se je za nastope in koncerte sploh treba pripraviti!

V Ljubljani imamo zveze, v katerih so vćlanjeni številni podeželski zbori. Te organizacije bi lahko pripomogle k izvedbi teh predpogojev; zavzemati bi morale vplivno mesto v programskem odseku naše postaje. S svojo pevsko armado bi lahko pripomogle podeželskim kulturonošcem

z žuljavimi rokami do uveljavljenja v našem radiu; zanesle bi zanimanje za to ustanovo med najširše plasti naroda. Dokler pa stojijo največje pevske organizacije izven možnosti, s svojim sodelovanjem odločilno vplivati na pevske oddaje in s svojimi zbori pomagati pri graditvi slovenske pevske kulture, toliko časa bo radio-postaja v tem pogledu enostranska in pomanjkljiva. Te resnice ne spremene niti vsa priznanja in pohvale. Našim zborom priporočamo, naj se za to vprašanje zanimajo in ob priliki povedo jasno in odločno svojo besedo.

Ambrozij Sraka:

Glasbeni pomenki.

(Dalje).

V Franciji so v začetku 19. stoletja nastopili veliki skladatelji: Boieldieu, Auber, Herold, Adam, Meyerbeer in največji: Charles Gounod. Za temi se začena moderna s skladatelji: Bizet, Delibes, Lalo, Saint-Saens, Massenet in najmodernejša s skladatelji: Ravel, Ducas, Debussy, d' Indy, Mihaud, Honneger, Satie etc.

V Avstriji je bil konec 18. stoletja Mozart največji operni skladatelj.

V Nemčiji ima glasbena romantika velike predstavnike, kot n. pr.: Weber, Spohr, Marschner, Nicolai in Lortzing. Nato je vstala Wagnerjeva zvezda, ki je za nekaj časa vse druge zatemnila. Za Wagnerjem so vstali, več ali manj od njegovega vpliva odvisni: Cornelius, Humperdinck, Pfitzner, Klose in drugi. Mogočno se je dvignila nemška glasbena drama z moderno tendenco, ki ima velike predstavnike v skladateljih: R. Strauss, Schillings, Schreker, Korngold in v najnovejših: Berg, Schönberg, Wellecz, Hindemith in drugih.

Na Angleškem opera v 19. stoletju nima velikih zastopnikov. Vendar so uspele v ožji domovini opere skladateljev: Balfe, Bennet, Macfarren, Wallace, Cowen in posebno Sullivan. Med sodobnimi opernimi skladatelji so: Ethel Smith, Nicolas Gatty, Rutland Boughton in Gustav Holst.

Na Ruskem se je uveljavila opera v 19. stoletju posebno po skladateljih: Glinki in Dargomijskem. Nato je sledila „petorica“: Kjuj, Balakirew, Borodin, Musorgski in Rimski-Korzakov, ki so ustvaritelji ruske narodne opere. Ruska skladatelja najmodernejšega kova sta Stravinski in Prokofijev.

Na Španskem se je razvila opera posebno po skladatelju Felipe Pedrell, kateremu sledijo sedanji moderni španski skladatelji: Manuel de Falla, del Campo itd.

Na Ogrskem so se posebno uveljavili: Bela Bartok, Kosa, Kodaly in nekateri mlajši.

Na Poljskem je posebno uvaževan Moniuszko, zatem moderni: Rozicki in Szimanovsky.

Na Češkem so Dvoržakovo in Smetanovo dediščino sprejeli: I. B. Foerster, Ostrčil, Fibich, Suk in posebno Janaček in Weinberger.

Slovenci imamo tudi nekaj opernih skladateljev, na katere smo lahko ponosni: Ipavec, A. Foerster, Gerbič, Risto Savin, F. S. Vilhar, Davorin Jenko, P. H. Sattner, Marij Kogoj, Bravničar, Osterc. Morda bo prišel še genij, ki bo ustvaril slovensko narodno opero.

Orkester. Ta beseda je nastala iz grškega „orkestike“, ki je pomenil v starogrškem teatru prostor med odrom in gledavci. Na tem prostoru je stal starogrški „kor“, ki je bil tolike važnosti pri starogrških tragedijah. Ko so pa ob rojstvu opere, v 17. stoletju, na isti prostor postavili instrumente, ki so petje spremljali, je to ime prešlo na ves kompleks instrumentov. Seveda se je v teku stoletij število instrumentov vedno spreminjalo, ravno tako tudi vrste instrumentov. Najstarejša knjiga o instrumentaciji (F. Agazzari: *Del sonare sopra il basso con tutti gli instrumenti e del loro uso in concerto*, Siena 1607) nam pove, da so v tedanjem času instrumente delili v dve kategoriji: stromenti di fondamento e stromenti d' ornamento. Prva kategorija (orgle, cembalo, tiorbe) je imela nalogo, dati skladbi harmonsko podlago, druga kategorija (lutnje, harfe, vijoline) pa je speve kontrapunktično ovijala in olepševala.

Skladatelji takrat niso izpisovali partij za razne instrumente, ki so spremljali petje, ampak so napisali samo „basso continuo“ ali „numerato“ in instrumentalisti so potem v skladu s tem basom improvizirali z večjo ali manjšo spretnostjo — kakor so bili pač nadarjeni.

Velik korak naprej je napravil orkester z Monteverdijevo opero „Orfej“. Tukaj dobimo že čisto instrumentalne komade, n. pr. štiridelno „toccato“, ki stoji namesto uverture. Monteverdi je natančno določil število instrumentov, namreč 36, in tudi določil, kateri instrumenti naj izvajajo „basso continuo“; med temi so godala na lok in tudi pihala. Pri Monteverdiju se dobijo prvi orkestralni deskriptivni poskusi, med temi tudi že „tremolo“.

(Dalje prihodnjič.)

Fr. Kramar:

Kakšne pesmi z napevi sem zapisal med slovenskim narodom?

(Dalje).

71. Ta prvi bart ptička prileti.* Oj drobna ptička pisana. (Vinje).

72. Štirje godci godejo,* Štirje fantje piskajo,* Štirje vorglarji voglajo (Vinje).

73. (Dražji je brat od ljubega): Dekle je prala srajčke dvej,* Na bistri vodi Donavi. (Sevno).

74. N'coj to noč so se fantje stepli* Pod to lipo zeleno (Vojaška).

Op. Zapisal sem tudi mnogo variant od pripovednih pesmi.

VI. Pesmi svatovske.

S n u b a š k e

1. „Dobro jutro, hišni očka,* Dobro jutro Bog vam daj, o Bog vam daj!“ (Hradeckega vas).

2. Še nocoj, nocoj b'mo pršli v vašo hišo,* Še nocoj, nocoj ta zadnikrat. (Sevno na Dol).

3. Mi smo paršli v vašo hišo. (Vinje na Gor.).

4. „Kaj vam pravim, mať moja,* Moj lubi zdaj pa pome gre!“ (Vinje na Gor.).

5. Če bo ta starji hčerko zvez,* Pa nabo dote neč dobiv. (Iban).

Ko se odpravljajo v cerkev

1. Mam'ca so mi oblubili,* De me bojo oženili. (Ig pri Ljubljani).

2. Gor in dol' po vas' je hodu,* Prav veselo pošto nosu. (Ig).

3. V cerku so vaju pelali. (Dobropolje).

Slovó od samskega stanu

1. Buh te obvari ledek stan,* Prelep si ti imenovan. (Ilova Gorra na Dol.).
2. Premisli, nebesta, svoj žavasten stan. (Ihan na Gor.).
3. Zdej slovo nevesta jemlje. (Pijava Gorica pri Igu.).
4. Nevesta, le jemlji slovo,* Od svojega ledek stano. (Zatoliče pri Ptujju.).
5. Nevesta, jemlji zdej slovu. (Dolenjska).
6. Oj ženin, le jemlji slavu. "
7. Nevesta ti, uzem' slavo. "
8. Nevesta, kaj žaluješ? "
9. O spreluba nevestica,* Ti nebodeš več dekklica. (Dolenjska).
10. Sonce mi sije gorko,* In jemle od mene slavo. (Dolenjska)=
11. Nevesta podaja že desno roko. (Dolenjska).
12. Nevesta, konjički žvenklajo,* Po redu napreženi so. (Štajerska).
13. Kak' lepu se sonce ozira,* Zahaja in jemlje slovo. (Slivnica na Dolenjskem).

Vestník Pevske zveze

Odrešeniku sveta. Lani je minilo 1900 let od našega odrešenja. Ves katoliški svet je slavil ta izredni jubilej in ni bilo mogoče, da bi ga Pevska zveza prezrla. Že v januarski seji 1933 je bil odbor sklenil, da proslavi jubilej z velikim cerkvenim koncertom, ki naj bi se vršil v čast Odrešenika sveta v nedeljo Kristusa Kralja, t. j. 29. oktobra.

V aprilu pa je prosil odbor Katoliške akcije, naj bi združili mi svojo proslavo z njihovo, ki so jo nameravali prirediti poleti v velikem obsegu. Naš odbor je z veseljem sprejel predlog in je novim načrtom brž prilagodil svoj spored. Koncert v proslavo biserne sv. maše nadškofa dr. A. B. Jegliča je prenesel z nedelje 30. julija na sobotni večer 29. julija, nedeljo pa posvetil proslavi odrešenja. Artistični odsek se je lotil takoj dela in je v dveh sejah določil za koncert sledeči spored:

1. Traven-Premrl: O vi vsi, ki mimo greste! — 2. Hribar: Žalostna Mati. — 3. Železnik: Nesrečno ljudstvo judovsko. — 4. Gallus-Petelin: Glejte, kako umira pravični! — 5. Levičnik-Kimovec: Zadnja večerja. — 6. Tomc: Sedem poslednjih Kristusovih besed. — 7. Premrl: Križu povišanemu. Zadnji dve skladbi sta bili zloženi nalašč za ta koncert. O njiju pobožni globini, umetniški izredni vred-

nosti in krepki plastiki ni treba govoriti. Pozna ju do dna nad 2500 pevcev in pevk, ki so se priglasili k sodelovanju in so se vsega programa izredno dobro naučili. Treba pa je pribiti, da je bil čas, komaj dobrih 5–6 tednov, za vaje izredno kratek in so se vršile te v sredi največjega dela, ko so imeli pevci košnjo, pevke pa žetev. Zadržka, da niso dobili pevci pravočasno not v roke, ni zakrivila Pevska zveza, temveč kombinacija prirediteljev, ki je bila na njo navezana in od nje odvisna naša zveza. To zamudo pa so pevci s čudovito požrtvovalnostjo in bajno marljivostjo izravnali s tem, da so imeli kar večer za večerom redne vaje, vedno zbrani vsi in vse v goreči ljubezni in jekleni volji. Imeli so celo ločene vaje, tako da so opravili pevci od 9 do 1 ali 2, pevke pa so prišle ob 4 zjutraj, da so bile gotove pred delom. Kaj so žrtvovali pri tem naši pevководje! Kdo more prav preceniti njihovo delo, skrb, zavest odgovornosti itd.?

Olajšali in omogočili smo vežbanje tako, da smo zadnji dve daljši in težji skladbi delili z ozirom na dramatično v dva dela in dodelili nekaterim zborom en del, drugim pa drugega. In uspeh je bil presenetljiv. Ko se je vršila v nedeljo 30. julija od 8 do 10 generalna vaja za težjo skupino več kot 1000 pevcev in pevk zlitih

tako v lepo enoto, da je bil težji del predelan prav dobro v tem času.

Revizijske vaje sta opravila pri večini zborov v zadnjih 14 dneh prof. M. Bajuk in Matija Tomc. Vse je bilo pripravljeno, srca pevcev in pevk so žarela in komaj so čakali, da bi bili odpeli krasno zaokroženi spored popoldne na Stadionu pred množico 50 do 60 tisoč ljudi. Nebo je pa odločilo drugače. Huda nevihta z orkanom in neizmernim nalivom je preprečila skupno vajo ob 1 in koncert ob 3. In kaj so ubogi pevci in uboge pevke prestali med viharjem v vojašnici, kjer jih je doletelo neurje! Žal nam je bilo vsem. Srce se nam je krčilo v vprašanju: Dobri Bog, čemu to? Toda pevci so vajeni žrtev, tudi to žrtev so sprejeli z dobro voljo in zapuščanjem v večno Modrost.

Ta spored pa so pozneje ponekod odpeli, o tem slede poročila prihodnjic.

Dopoldne istega dne je organizirala Pev. zveza pri biserni sv. maši nadškofa dr. A. B. Jegliča ljudsko petje, ki ga je vodil prof. M. Tomc. Nepozabni so prizori tega petja. Ni si mogoče predstavljati vtisa, ki ga je napravilo navdušeno petje, ko je polni stadion nad 70.000 ljudi pozdravil prihajajočega biseromašnika z ono Riharjevo novomašniško, s primerno spremenjenim besedilom.

Prireditev 30. julija 1933 je iznova dokazala 1.) izredno spretnost in strokovno znanje naših pevovodij, ki so čisto nove

dolge, razmeroma težke skladbe tako hitro razumeli in jih znali svoje zборе tako točno in enotno naštudirati, 2.) izredno moč in disciplino, ljubezen do petja in smisel za veliko, požrtvovalno idejno delo naših pevk in pevcev. Kdor je zrl od blizu vse to delo, ne more najti primerne besede, da bi ga označil, in slednjic 3.) notranjo idejno moč in smotreno delo naše zveze, ki hoče in tudi more spremljati vsako veliko idejo s svojim delom in je pripravljena brez ozira na trud in žrtve veličati vse, kar je veličanja vrednega. Od vseh teh velikih prireditev ni imela zveza nič gmotnih koristi, saj so plačali vse pevke, vsi pevci in pevovodji celo izkaznice. Naj pa Bog za plačilo blagoslovi zvezin trud, ki je posvečen le Njemu!

B.

* * *

V „Slovencu“ dne 2. avgusta 1933 je bila priobčena sledeča zahvala prevzvišenega g. ljubljanskega škofa: „Hvala še posebej vsem pevcem in pevkam, ki ste z nepopisnim trudom in veselo požrtvovalnostjo v neverjetno kratkem času pripravili koncert, kakor ga še ni bilo med nami. Ni se mogel vršiti; niste mogli pokazati uspehov svojega truda. Nič za to! Bog je videl in ocenil Vaš trud in Njegov blagoslov ne bo izostal. Saj je bil koncert namenjen Njegovi časti, ne Vaši lastni slavi“.

Koncertna poročila

Št. Vid nad Ljubljano. V nedeljo 12. marca 1933 je priredil cerkveni pevski zbor prav lep koncert. Spored je obsegal kar 20 pesmi. Pel jih je deset mešani in deset moški zbor, ki je koncert začel in končal. Morda ni bilo najbolje, da je završil koncert moški zbor potem, ko je pel že številni mešani zbor, ker je šla v tem oziru črta sporeda malo navzdol. Ne bi bilo škodilo pestrosti sporeda in oddihu pevcev, če bi bil tudi mešani zbor svojih deset pesmi delil v dva nastopa.

Spored je obsegal med umetnimi tudi več narodnih, ki so menjaje se prepletale ves čas spored. Dobro bi bilo ločiti umet-

ne od narodnih in laže bi bilo peti na ta način tudi stilno urejen spored. Pa bi bilo zadoščalo tudi kaj manj pesmi. Je pa občinstvo, ki je napolnilo dvorano do zadnjega mesta, vztrajalo do konca in sledilo z vedno večjim zanimanjem, kar dokazuje, da petje še „miče in vleče“ in da Šentvidci svoj zbor ljubijo in cenijo njegovo delo.

Zbor je številen: moških ima 23, ženskih 18, tako da je v skupnem nastopu pelo nad 40 glasov. Glasovno je zbor dosti krepek, zveni sveže, nekaterikrat so bili glasovi kar zelo polni. Predolg spored je pa, ker brez odmora, v mešanem

zboru utrujal soprane in tenorje, da so tuptam nižali. Ima pa zbor v posameznih glasovih prav dobre pevce, oziroma pevke, ki vzdrže pesem tudi v nevarnih in težavnih mestih. Soprani so se dosti dobro gibali v vseh višinah, alti so bili ves čas primerno podrejeni celoti, a zanesljiva opora sopranom in niso prav nikoli silili v ospredje, kar se tako rado dogaja. Tenori so bili v mešanem zboru malo okrnjeni in včasih skoraj pretemni med tem ko so v moškem zboru kaj prožno odpeli tudi skrajno višino. Basi so zvočni, polni, ne manjka jim fundamenta in imajo v svoji sredi tudi pevca z dobrim baritonom, ki je več arij odpel prav dobro (Koroško, Jaz bi rad rdečih rož, Pelin roža i. dr.)

Izmed pesmi naj posebej omenim šopek koroških „Pojdamo v Škofče“, ki so ga peli v Ljubljani koroški pevci in so ga Šentvičani prvi za njimi ponovili. Ugajala je tako, da so jo morali vso ponoviti in je izzvala obakrat neizmerno odobravanje.

Zbor je pripravil in vodil pevovodja Bricelj, ki ima gotovo na čelu tako številne udane družinice dosti srčnega veselja z njo. Lep uspeh naj mu bo zadoščenje in plačilo za neizmerni trud, ki ga je imel s pripravami.

Koncert v Begunjah. Pevski zbor v Preserju je 25. junija 1933 gostoval v Begunjah pri Cerknici. Odpel je v meš. zboru: J. Pavčič: Zdravica, Dr. Ant. Schwab: Vlak, I. Ocvirk: Eno samo tiho rožo, Dr. Hug. Sattner: Nazaj v planinski raj, Dr. Ang. Hribar: Hišica očetova, Dr. Kimovec: Zdrava Marija, P. Jereb: Veterček moj, J. Fleišman: Moje jutro, St. Mokranjac: Srpske narodne (II venček), J. Fleišman: Triglav, J. Aljaž: Ujetega ptiča tožba; z moškim zborom pa: Emil Adamič: Bog daj, P. Jereb: Pelin roža, Z. Prelovec: Hiš'ca pri cesti stoji, M. Hubad: Moja kosa je križavna, Rek: M'je pa krajčec posvava in še pet koroških narodnih, ki so se v sporedu posebno odlikovale. Te pesmi so bile zapete nele v koroškem narečju, ampak tudi njih barva glasu je bila prav podobna barvi glasu pevcev iz Korotana, zato so žele živahne aplavze. „Juhe vigred je že“ je bila podana malo v prepočasnem tempu. Nad vse lepo izvajana je bila: „Juhe pojdem v

Škofče.“ Občinstvo jo je priklicalo, da so jo ponavljali. Ta pesem je sama kot taka zelo priporočljiva.

Gospod Mirko Bartol je prav pred kratkim časom sestavil to pevsko družino in jo povzdignil že kar do visoke stopnje. Te ga je zmožen le človek močne volje in požrtvovalnosti. Mešani zbor, obstoječ iz 19 ženskih in 18 moških glasov, je zelo dobro izenačen. Prav tako ubran je tudi moški zbor, ki je sestavljen iz 4 prvih, 7 drugih tenorjev, 7 prvih in 12 drugih basov. Pri obeh zborih je bilo opaziti jako čisto intonacijo, lep mehek nastavek pravilno predavanje, dobro podano dinamiko in veliko pazljivost. Še malo krepkejših altov in par mehko, srebrno zvenecih sopranov, pa bo zbor prvovrsten in bo tudi v celotnem zboru pp kakor ff lepše zvenel. Pojavlja se tudi goltni glas in stiskanje v grlu, ki ga v nobenem zboru ne manjka. Vse to bo zbor poln pevskega navdušenja pod dobrim pevovodjem Mirkom kmalu popravil.

Odpeli so vseh 22 pesmi brez not v rokah, med temi nekatere prav težke (Schwab, Adamič, Jereb: „Pelin roža“, Kimovčeva, ki je bila proti koncu glasovno malo utrujena in Mokranjac). Kdor sodeluje v kakem pevskem zboru, bo vedel, koliko truda, prečutih večerov in žrtvovanih nedeljskih popoldnevov je položenih v tak nastop. Prav iz srca čestitam g. pevovodju in vsem pevcem na tako lepem uspehu. Od mladega zbora, polnega ognja in čistih idealov, pričakujemo še velikih uspehov.

Košnik

Tržič. Dne 6. januarja 1934 so priredili v Tržiču opereto „Ptičar“. Tržiški zbor je znan, je krepak, dobro upet, izvežban, ker deluje že več let zelo živahno in smotreno. V pevovodju Planinšku ima zelo spretnega strokovnjaka, ki je marsikateri težji nalogi kos. Saj ni treba malo poguma, požrtvovalnosti in truda, da se človek odloči za opereto, prav tako, ki jo pojo po mestnih odrih. In so jo peli in odpeli izredno sveže, gladko in s čudovito spretnostjo. Da solistične vloge niso prvovrstne, to je naravno, saj po deželi nihče nima takega pouka; da pa kljub temu dolge, zapletene vloge sicer izborno odpojo in spremljajo z dobro igro, to je pa že nekaj izrednega. In to so v Tržiču

napravili. Tako je šlo vse, kot bi bilo namazano. Zlasti so zažarele scene, kadar je nastopil in pel zbor, ki je donel prav ubrano.

Spremljal je pevec orkester, ki je bil sestavljen prav za to priliko. Treba še posebej omeniti, da je pevovodja igral pod odrom klavir in so pevci sami zaradi preskrbne priprave izredno točno nastopali in ni bilo kljub temu, da ni bilo dirigenta, niti enkrat nikake ritmične motnje in nikakega zastajanja ali prehitevanja.

Priznati moram, da sem bil nad uspehom presenečen. Nisem se mogel po igri vrniti v duhu v zakotni Tržič, ves čas

sem mislil, da sem najmanj v Ljubljani. Čestitam zboru in pevovodji. B.

Pevski tečaj se je vršil za pevovodje v dneh 3., 4. in 5. julija v Št. Vidu pri Ljubljani. Vodstvo knezoškof. gimnazije nas je pregostoljubno sprejelo pod svojo streho. Pri tečaju so pevovodje predelali sporeda za oba koncerta 29. in 30. julija ter se izvežbali tudi za nastop v samostojnem zboru pri koncertu dne 29. julija. V četrtek 6. julija so pa priredili izlet na Šmarno goro, kjer so prepevali pri sveti maši. V najiskrenejši harmoniji so minili dnevi, ki so rodili krasne sadove in tesneje povezali med seboj naše vnete pevovodje.

Naše priloge

Tomčeva pesem »Pozdrav vladiki« bo zborom dobrodošla ob letošnjih birmah za podočnice, akademije itd. Prvi in zadnji del naj se pojeta ognjevito, skoraj v tempu koračnice, srednji del umirjeno. - Istega skladatelja ženski zbor »Zvečer« je v začetku intonačno nekoliko nevaren pri prehodu iz F v Des. Sopran, ki obdrži isti ton, raj služdrugim glasovom za oporo. — Vodo iv-

čeva »Dekliška nagrobnica« bo zelo uporabna pri pogrebnih društvenih članic, članic Marijinih družb itd. Te vrste nagrobnic so naši dekliski zbori že zelo pogrešali. — Kimovčeva narodna koračnica naj se v resnici poje v tempu koračnice, sicer ne napravi zaželjenega vti-a. Naučena mora biti seveda brezhibno.

Nove skladbe

Al. Mav: Litanije presv. Srca Jezusovega. Za moški zbor ali srednji glas z orglami, ki mu odgovarja ljudsko petje eno-, dvo- ali štiriglasno v mešanem zboru. Litanije so zelo srečno ubrane, imajo na mestih prav jedrnato invencijo s prijetno menjavo in modulacijo. Stopnjava 33 menjajočih se klicev bo posebno prijetno dela ušesu in srcu. Glasovno so prav lepo umerjene, da jih bo zmogel brez truda vsak pevec. Kar najtopleje priporočamo, bodo poleg Foersterjevih izvrstno služile. Stanejo samo 4 Din izvod.

Lauda Sion. Uredil V. Vodopivec. Zbirka obsega najprej dve pesmi v čast sv. Duhu, potem 6 pesmi v čast Sreću Jezusovemu in štiri za procesije sv. R. T. Dodan je še koralni »Pange lingua« in štiriglasni odgovori pri procesiji sv. R.

T. Vse pesmi imajo slovenske besede, le »Pange lingua« ima latinske. Koder se vrši obred v slov. jeziku, si bodo pač podložili tudi temu spevu slov. besede. Pesmi so zložili: Bratuž L. (3), Komel E. (3), Laharnar I. (2) in Vodopivec V. (4). Pesmi so pisane za moški zbor v gladkem stavku, vseskozi homofono; prepletene so z lepimi imitacijami in ritmičnimi figurami in bodo tudi boljšim zborom prav izvrstno služile. Naši sejavci tam preko kaj lepo skrbe za potrebe svojih zborov. Podprimo jih! Zbirko priporočamo vsem zborom.

Gradualia et offertoria. Zbral in uredil Vinko Vodopivec. Gorica 1933. Cena 7 lir. Zbirka vsebuje 18 lahkih gradualov in ofertorijev za večje praznike v crkvenem letu od Brezmadežnega Spočetja do

Vnebohoda. Druga zbirka bo prinesla skladbe za večje praznike v binško dobi. V tej zbirki je 8 skladb Vodopivčevih, 10 pa Kokošarjevih. Slednje so zanimive posebno zato, ker se močno naslanjajo na starejši cerkveno-glasbeni slog (Palestrina, Gallus). Zbirko cerkvenim zborom priporočamo.

V. Vodopivec: 4 Tantum ergo. Gorica 1934. Cena 2 liri. Te skladbe so zložene v lahkem, melodioznem slogu. Besedilo je samo latinsko, a se da podpisati brez težave tudi slovensko. Priporočamo!

V. Vodopivec: Litanije Presv. Srca Jezusovega. Gorica 1930. Cena 2 liri. Litanije v našem glasilu že ocenjene, zborom ponovno priporočamo.

„Belokrajinske“. Za moški zbor priredil Matija Tome. Cena Din 30. V založbi „Akademskega pevskega zbora“ v Ljubljani je izšla Tomčeva zbirka belokrajinskih pesmi. O zbirki bomo prinesli obširnejšo oceno. Za zdaj priporočamo lično tiskano, 41 strani obsegajočo zbirko vsem višje stremječim zborom, pa tudi vsem, ki se zanimajo za umetnejše prirejanje naših narodnih pesmi.

Iz uredništva in upravnštva

Pevec ne bi rad zaostajal in hoče biti letos reden. Zato pozivamo vse naročnike, ki žele dobivati „Pevec“, naj nam nakažejo čim prej naročnino. Če bi pa kdo nikakor ne mogel ali ne hotel biti naročnik, tega pa vljudno prosimo, naj nam takoj vrne obe številki, da nas varuje nepotrebnih stroškov, ki potem ogrožajo list, in nam ne dela nereda v našem seznamu naročnikov in blagajniških za-

piskih. Če se zgodi tu ali tam kakšna pomota, prosimo vljudno, da nam jo sporočite.

Ne prezrite našega oglasa na platnicah!

Na uredništvo (M. Tome, Št. Vid n. Lj.) naj se pošiljajo le članki, dopisi, skladbe; vse drugo (naročnine, reklamacije i. t. d.) na upravništvo (Komenskega ulica 12 Ljubljana).

Pevski zbor v Preserjah. V sredi pevovodja g. Mirko Bartol.

18
18
36